

djelu raspravlja rijetkom vještinom i jasnoćom u tri poglavlja o znanosti, o vjeri, o odnosu vjere i znanosti. Govoreći u pogl. 1. o znanosti raspravlja ponajprije o znanosti u opće, zatim o znanosti na području religije, zatim o znanosti spram činjenicā objavljenih. Raspravljujući u pogl. 2. o vjeri ističe, kako protestanti shvaćaju vjernu u religiji, a zatim kako katolička Crkva poima kršćansku vjeru. U trećem poglavljtu divno riše harmonije iznoguju znanosti i vjere, ističe, da vjerovati, t. j. priznavati božanski auktoritet, nije nedostojno učenjaka, da vjera ne skučuje nipošto slobode u znanstvenom istraživanju, dapače da su kobni upravo i otrovni plodovi neobuzdane slobode u znanosti, a to su nihilizam i anarhizam na polju nauke, da vjera ne priječi prosvjetu, dapače da katolička vjera diže i oplemenjuje kršćansku prosvjetu. Knjiga je ova u današnje vrijeme veoma potrebna i neophodno korisna naobraženoj klasi, pa ju za to osobito preporučujemo.

dr. J. Pazman.

G. Mey: *Vollständige Katechesen für die untere Klasse der katholischen Volksschule. Zugeleich ein Beitrag zur Katechetik.* Freiburg, Herder, 1911. 13. izd. str. XVI+476, cijena K. 420.

Prvi put su ove kateheze izашле god. 1871., a ove godine, premje pisac već dugo među pokojnicima (umro je god. 1877.), izšlo je trinaesto izdanje.

Ne znam, da li ima drugih kateheza, koje su tako obljuhljene i raširene kao Mey-ove. One to i s pravom zasluzuju. Metoda, kojom se Mey u svojim katehezama služi, historijsko je genetička, djelomice sintentična. U tom duhu osva-

nuše Mey-ove kateheze i u 13. izdanju, premda je gdjekoja kateheza sasma preragjena.

Ako ovo izdanje prispodobimo s prijašnjim izdanjima tih kateheza, vidjet ćemo, da je svaka kateheza popravljena, a imade ih mnogo, koje su sasma preragjene i to sve na temelju prakse i iskustva. K prijašnjim katehezama nadošle su nove, a kateheze drugog dijela (novi zavjet) pokazuju po-prečno, da se drže teksta sv. pisma.

S formalne strane valja spomenuti kao prednost, da su pitanja i odgovori štampani većim slovinama nego tekst.

Opaske („Bemerkung“), u kojima ima mnogo praktičnih savjeta i uputa, ostale su gotovo iste, kako ih je napisao sam Mey; gdje je što promijenjeno, označeno je napose. Među tim opaskama ima zgodna uputa, kako se imaju rabiti Herderove bibličke slike.

Ova knjiga, ako ju kateheti rabi s marljivošću i razumijevanjem, sigurno će učenicima donijeti veliku korist.

E. L.

Gatterer Michael S. I. *An-nus liturgicus cum introductione in disciplinam liturgicam.* Ed. II. Oeniponte 1912. Typis et Sumptibus Feliciani Rauch (L. Pustet). Cijena nije označena. U maloj 8° str. XXII. + 402.

Malena je to knjižica, ali obilna sadržajem, u kojoj se nalazi iscrpiva pouka u liturgiji. Uvod — Introductio sive principia liturgica — u pogl. prvom sadržaje općenite pojmove o obredu, ceremonijama, rubrikama, funkcijama itd. i u §. 2. govori o svrsi ceremonija. U pogl. drugom ima historijski prijegled i razvita k liturgije kršćanske, napose